

Ρόζμαρι Τζουρέλη

ΠΟΣΟ ΑΔΙΚΟ

Τα έχεις όλα, μα ζητάς
πόσο άδικο γι' αυτούς που τα στερούνται
απ' όλα το καλύτερο είναι ν' αγαπάς
για να μπορούν και οι άλλοι να ωφελούνται.

Πόσο άδικο να έχεις τα πολλά
και ποτέ να μην εκτιμάς λίγο τα λίγα
ρώτα κι αυτούς που ζουν στην καταχνιά
και στα κλεφτά τρέφονται απ' τα σκουπίδια.

Πόσο άδικο να βλέπεις τα παιδιά
να λένε πως δεν έχουνε ελπίδα
κι έπειτα με άδεια την καρδιά
να φεύγουνε, να βρουν αλλού πατρίδα.

Τόσο όμορφα να βλέπεις μονιασμένους
με λόγια τρυφερά και αγκαλιές
μα πόσο άδικο να βλέπεις διχασμένους
να ψάχνουν όλη μέρα για δουλειές.

Πόσο άδικο να βρίσκομαι εδώ
και απλώς να γράφω για τους γύρω
μακάρι το μολύβι να ήταν μαγικό
να τα 'λουζα όλα στου παραμυθιού το μύρο.